

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR

HACI AHMET YAŞARTÜRK VE GÖKCEN AKŞİT BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2021/21342

Karar Tarihi : 27/5/2025

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Selahaddin MENTEŞ
İrfan FİDAN
Muhterem İNCE

Raportör : Volkan ÇAKMAK

Başvurucular : 1. Hacı Ahmet YAŞARTÜRK
2. Gökçen AKŞİT

Vekili : Av. Hasan Serdar BAYKAL

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, asker kişinin tim görevi sırasında geçici köy korucusu tarafından öldürülmesi nedeniyle yaşam hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Başvurucu Hacı Ahmet Yaşartürk'ün oğlu, Gökçen Akşit'in ise kardeşi olan Gökhan Yaşartürk teğmen rütbesiyle Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) bünyesinde görev yapmakta iken PKK silahlı terör örgütü mensuplarına karşı yapılacak pusu icrası için oluşturulan zıpkın timlerinden birinin komutanı olarak görevlendirilmiştir. Gökhan Yaşartürk 28/1/2005 tarihinde saat 02.00 sıralarında, pusu icrası esnasında timdeki geçici köy korucularını denetlerken geçici köy korucusu M.A.E. tarafından (yargı makamlarının kabulüne göre hataya düşerek başvuruçuların iddiasına göre kasıtlı) ateşli silahla vurularak olay yerinde şehit düşmüştür. Yapılan soruşturmanın ardından başlatılan yargılama sonucu Şırnak Ağır Ceza Mahkemesi (Mahkeme) 27/3/2012 tarihli kararıyla M.A.E.yi taksirle öldürme suçundan 3 yıl 5 ay 20 gün hapis ve 339 TL adli para cezası ile cezalandırmıştır. Karar gerekçesinde öncelikle "*saniğin, tim komutanı gözetiminde mevzilere yerleştirildiği, tanık ifadeleri ve kendi beyanına göre olay anında dalgın ve uyku halinde olduğu, olay yerinin konumu ve şartları itibarıyla terör geçiş bölgesi olması ve her an tehlikeye açık durum arzemesi sebebiyle saniğin maktülül terörist olarak algılayıp ateş etmek suretiyle ölüme sebep olduğu*" ifade edilmiştir. Kararda devamla *olay gecesi ay ışığının olduğu, aradaki 39,5 metre mesafenin eşkallerin tanınmasına engel teşkil etmediği, bu nedenle saniğin tahlil etmeye çalışsa veya arkadaşları ile istişare etse karşısındakinin terörist değil komutan olduğunu algılayabileceği, buna karşın saniğin dur ihtarında bulunmaksızın ve yanında bulunanları uyarmaksızın gerekli özen ve dikkati göstermeden ateş ettiği, bu nedenle gerek meşru müdafâ gerekse zorunluluk hali sınırlarını söz konusu taksirli hareketi ile aştığı* belirtilmiştir. Sonuç itibarıyla *saniğin meşru savunma ve zorunluluk halinin şartlarında yanılığa düşerek eylemini gerçekleştirdiği ve taksirle ölüme sebebiyet verdiği kanaatine ulaşıldığı*" ifade edilmiştir. Kararın temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 1. Ceza Dairesi

25/9/2013 tarihinde, eylemin niteliğine ve suçun sübutuna ilişkin hususları hukuka uygun bulmakla beraber söz konusu suç için öngörülen ceza üst sınırı itibarıyla 7 yıl 6 ay olan dava zamanasını süresinin dolduğu gerekçesiyle düşme kararı vermiştir (maddi vakanın ve yargılama sürecinin ayrıntılı aktarımı için bkz. *Hacı Ahmet Yaşartürk ve Nurdane Yaşartürk* [2. B.], B. No: 2014/850, 4/4/2019).

3. Başvurucular, söz konusu sürecin ardından Anayasa Mahkemesi nezdinde bireysel başvuruda bulunmuştur. Anayasa Mahkemesi 4/4/2019 tarihinde verdiği kararla yaşam hakkının koruma yükümlülüğüne ilişkin maddi boyutu yönünden tazminat davası üzerine başvuru yapılmadığı için başvuru yollarının tüketilmemesi nedeniyle kabul edilemezlik kararı vermiş ancak usul boyutu (etkili soruşturma yürütme yükümlülüğü) yönünden yaşam hakkının ihlal edildiğine hükmetmiştir. Kararda ihlalin gerekçesi olarak öncelikle sanık M.A.E.nin olayda kullandığını beyan ettiği Kalashnikof marka tüfek, diğer geçici köy korucularına ait tüfekler ile olay yerinden elde edilen on boş kovanın yapılan mukayeseli incelemesinde aralarında bir ilişki olmadığı yönünde tespitler bulunmasına karşın bu Kalashnikof marka tüfeğin başvurucuların oğlunun şehit edildiği tarihte hangi askerî personelin zimmetinde olduğunun tespit edilmediği belirtilmiştir. Ayrıca alınan ekspertiz raporuna ilişkin inceleme sürecinde olay yerinden elde edilen söz konusu boş kovanelerden beşinin 2006 yılında yine aynı askerî birlikte bir astsubay çavuş tarafından bir piyade onbaşının kazaen vurularak öldürülmesi olayında da kullanıldığının ortaya çıktığı belirtilmiştir. Bu durumla bağlantılı olarak tanıklar F.G. ile O.P.nin beyanları arasında olay sonrası koruculardan silahların alınması noktasında çelişkilerin bulunduğu belirtilmiştir. Olay yeri incelemesine katılan asker kişi H.E.K.nın da mermi dağılımına baktığında ileri sürülenin aksine seri atış değil tek tek atış yapıldığı kanaatini ve olayda kasıt olabileceği fikrini ileri sürdüğüne dikkat çekilmiştir. Mahkeme kararında olaydan sonra kovanların sanık yakınları tarafından toplanmış olabileceği yönündeki sebep ile kovanların bulunamamasının gerekçelendirilmesinin kabul edilebilecek bir durum olmadığı ifade edilerek kullanılan silahın ve bu silahın olay günü kimin kullanımında olduğunun açığa çıkarılmasının maddi gerekçenin ve olayın gerçekleşme şartlarının ortaya konması açısından zorunlu olduğu, bu hususa dair belirsizlikler giderilmeden gerçekleşme koşulları yönünde farklı iddiaların söz konusu olduğu olayın koşullarının aydınlatılamayacağı vurgulanmıştır. Uygulamalı keşif yapılmamasının soruşturmanın etkililiği açısından önemli bir eksiklik olduğuna dikkat çekilmiştir. Ayrıca olay yerinde bulunan geçici köy korucularından birinin yasak olmasına karşın yanında telefon bulundurduğunu kabul ettiğinin, şahsın olay günü ve ertesi günü kapsayan cep telefonu görüşme dökümlerinin temin edildiğinin, o dönemde olağan dışı sayıda görüşme yapıldığının görüldüğünün ancak geçici köy korucusunun kimlerle görüştüğüne ilişkin bir araştırma yapılmadığının altı çizilmiştir. Son olarak bir bütün hâlinde soruşturmanın makul bir süratle yürütülmediği ifade edilmiştir (*Hacı Ahmet Yaşartürk ve Nurdane Yaşartürk*, §§ 167-177). Giderim yönünden ise ihlal kararında, soruşturmanın makul bir süratle yürütülmemesi hariç diğer tespit edilen hususlar için (suçun niteliğini ve dolayısıyla zamanasını süresinin değişme ihtimaline binaen) yeniden yargılama yapılmasına ve başvuruculara etkili soruşturma yükümlülüğünün ihlalinin sonuçlarının bütünüyle ortadan kaldırılabilmesi için 73.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmiştir.

4. Mahkeme, ihlal kararının ardından yeniden esas kaydı açarak yargılama yapmıştır. Mahkemenin ilk etapta keşif kararı aldığı, olay yerinde uygulamalı keşif yaptığı, keşif esnasında görüntü kaydı alındığı, M.A.E. ve tanıkların (olay yerindeki korucular B.A., S.K ve M.S.) dinlendiği görülmüştür. Keşif sonucu düzenlenen bilirkişi raporunda; M.A.E.nin ateş ettiği mevziden başvurucuların yakınının vurulduğu yerdeki kişilerin silüet olarak görülebildiği ancak tanınmadığı, iki nokta arasında bağırılması durumunda sesin net

olarak duyulduğu, sanık ve maktulün olay anında buldukları yer itibarıyla yapılan atışların otopside belirlenen mermi giriş çıkış yaralarını oluşturmasının mümkün olduğu belirtilmiştir. Süreçte ilgili kurumlara yazı yazılarak olayda kullanıldığı belirtilen silahın hangi personele ait olduğu sorulmuş ancak arşiv kayıtlarında bu konuda bilgi olmadığı ilgili kurumlarca bildirilmiştir. Ayrıca Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumundan (BTK) ihlal kararında belirtilen telefon görüşme kayıtları hakkında bilgi istenmiş ancak 2006 yılı öncesi kayıtların bulunmadığı yönünde cevap alınmıştır.

5. Diğer taraftan sanık M.A.E. ile başvurucuların yeniden ifadesi alınmış, tanık B.A.nın kardeşi H.A.nın, B.A.nın tanıdığı M.E.nin, korucu H.ř.nin de süreçte ifadelerine başvurulmuştur. Bununla beraber ihlal kararında beyanları arasında çelişki olduğu ifade edilen O.P. ile F.G.nin ifadelerine başvurulduğu yönünde kayıt bulunmadığı, askerler A.G. ve H.İ.M.nin de adresleri tespit edilmesine ve ilgili yargı birimlerine gereken talimat yazılmasına karşın ifadelerinin alınmadığı anlaşılmıştır.

6. Mahkeme 20/2/2020 tarihinde düşme kararı vermiştir. Karar gerekçesinde, ihlal kararında belirtilen hususlara ilişkin olarak yerine getirilen işlemler (silaha ve telefon görüşmelerine ilişkin yapılan yazışmalar, keşiş uygulaması) aktarılmış; oluşa ve dosya kapsamına göre sanığın geçici köy korucusu olup olay günü teğmen olarak görev yapan maktul ile birlikte terör rgt mensuplarının geçiişinin engellenmesi maksadıyla oluşturulan timde pusu faaliyetinde bulunduğu, tim komutanı olan maktulün gecenin ilerleyen saatlerinde sanığın bulunduğu mevziyi teftişe çıktığı ve mevziye ulaşmasına 40 metre kala sanığın acele edip yanında bulunan diğer koruculara da haber vermeden ateş ederek maktul tedbirsiz ve dikkatsiz davranmak suretiyle öldürdüğü ifade edilmiştir. Kararda devamla, ihlal kararı uyarınca yapılan yargılama esnasında toplanan delillere göre bu durumun aksini gösterir somut bir delilin elde edilemediği, bu hliyle sanığın taksirle ölüme neden olma suçuunu işlediği ancak sanığa yüklenen suç için kanunda öngörülen cezasının üst sınırı itibarıyla 7 yıl 6 ay olan uzatılmış dava zamanadığı süresinin 28/7/2017 tarihinde dolduğu belirtilerek davanın düşürülmesine karar verilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

7. Kararın temyiz edilmesi zerine Yargıtay incelemesi aşamasında alınan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı mütalaasında *"ihlal kararı çerçevesinde, keşiş, HTS kayıtlarının celbi, Kalaşnikof marka piyade tüfeğinin suç tarihinde hangi personelin zimmetinde olduğunun tespiti gerekliliği hususlarında yapılan incelemelerin sonuçlarından ayrı olarak, 2005 yılında sorumluluk sahasında bulunan Akdizgin P.Komd. Tb. Komutanlığı emrinde görev yaptığı tespit edilen Albay A.G ve Astsubay H.İ.M. ile Binbaşi tanık H.E.K.'nin beyanlarının (yeniden yapılan işbu yargılamada, araştırması ve tespiti yapılan hususlar çerçevesinde) tespiti ile çelişkili hususların giderilmesi sağlanarak, ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılmasında Şüpheli bir eksiklik bırakılmaması gereğinde yasal zorunluluk bulunduğu ve yargılama bu suretle tamamlandıktan sonra sonucuna göre suçun hukuki tavsifiinin değerlendirilmesi gerektiği"* belirtilerek hükmün bozulmasına karar verilmesi talep edilmiştir. Yargıtay 1. Ceza Dairesi 19/1/2021 tarihinde hükmü onamıştır.

8. Başvurucular, nihai hükmü öğrenmelerinin ardından süresi içinde 31/3/2021 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

9. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemelerinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir. Başvurucu Nurdane Yaşartürk 5/12/2024 tarihinde vefat ettiğinden ve kızı Gökcen Akşit bireysel başvuruya devam etme iradesini Anayasa Mahkemesine yazılı olarak bildirdiğinden Nurdane Yaşartürk yerine kızı Gökcen Akşit başvurucu olarak dosyaya eklenmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

10. Başvurucular, ihlal kararının şeklen uygulandığını, ihlal kararında belirtilen eksikliklerin karşılanmadığını, bu anlamda etkili soruşturma yükümlülüğünün yerine getirilmediğini belirterek yaşam hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde, somut süreç, ilgili mevzuat ve insan hakları yargısı içtihadı detaylı olarak aktarılarak adli makamların ulaştığı sonuçtan ayrılmayı gerektiren bir durum olmadığı, değerlendirme yapılırken aktarılan hususların dikkate alınması gerektiği bildirilmiştir. Başvurucular, Bakanlık görüşüne karşı beyanında başvuru formundaki iddialarını yinelemiştir.

11. Somut süreçte 28/1/2005 tarihli ölüm olayı nedeniyle yaşam hakkına ilişkin usul yükümlülüğü yönünden 4/4/2019 tarihinde ihlal kararı verilmiştir. Başvurucular, söz konusu ihlal kararının gereklerinin tam anlamıyla yerine getirilmediğini ve süreçte yine etkili soruşturma yükümlülüğünün ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Anayasa Mahkemesi söz konusu ölüm olayına ilişkin süreci 4/4/2019 tarihli *Hacı Ahmet Yaşartürk ve Nurdane Yaşartürk* kararında incelemiş ve usul yükümlülüğünün ihlaline neden olan hususları/eksiklikleri ortaya koymuştur. Bu bağlamda mevcut başvuruya ilişkin yapılacak değerlendirme, verilen ihlal kararı uyarınca yeniden yapılan yargılamanın ihlal kararında belirtilen gerekliliklerle örtüşüp örtüşmediği ile sınırlı olacaktır.

12. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

13. Yaşam hakkı kapsamındaki pozitif yükümlülükleri kapsamında devlet, yaşam hakkını korumak için oluşturulan yasal ve idari çerçevenin gereği gibi uygulanmasını ve bu hakka yönelik ihlallerin durdurulup cezalandırılmasını sağlayacak etkili bir yargısal sistem kurmakla da yükümlüdür. Bu usul yükümlülüğü şüpheli her ölüm olayının sorumlularının belirlenmesini ve gerekiyorsa cezalandırılmasını sağlayabilecek etkili bir soruşturma yürütülmesini gerektirir (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2012/752, 17/9/2013, §§ 52, 54; *Fatma Akan ve Mehmet Eren* [GK], B. No: 2017/26636, 10/11/2021, § 97).

14. Ölüme kasten neden olunması veya ölümün saldırı/güç kullanımı sonucu meydana gelmesi hâlinde etkili yargısal sistem kurma yükümlülüğü ölüm olayı hakkında ceza soruşturması yürütülmesini gerektirir (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri*, § 55). Bu tür bir soruşturmanın Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği şekilde etkili olduğunun kabul edilebilmesi için soruşturma makamlarının resen harekete geçerek ölüm olayını aydınlayabilecek ve sorumluların belirlenmesini sağlayabilecek bütün delilleri tespit etmesi, soruşturmanın makul bir özen ve süratle yürütülmesi, soruşturmanın veya sonuçlarının gerektiği ölçüde kamu denetimine açık olması ve meşru menfaatlerini korumak için ölen kişinin yakınlarının soruşturma sürecine gerekli olduğu ölçüde katılabilmesi gerekir (*Serpil Kerimoğlu*, §§ 57, 58; *Salih Akkuş* [1. B.], B. No: 2012/1017, 18/9/2013, § 30; *Fatma Akan ve Mehmet Eren*, § 99). Bununla birlikte etkili soruşturma yürütme yükümlülüğü bir sonuç yükümlülüğü değil uygun araçların kullanılması yükümlülüğüdür. Anayasa'nın 17. maddesi başvuruçulara üçüncü kişileri bir suç nedeniyle yargılama ya da cezalandırma hakkı vermediği gibi devlete tüm yargılamaları mahkûmiyetle sonuçlandırma ödevi de yüklemes (Serpil Kerimoğlu ve diğerleri, § 56; *Fatma Akan ve Mehmet Eren*, § 98).

15. İhlal kararında belirtilen eksiklikler öz olarak ölüme neden olan atışın yapıldığı silahın kime ait olduğu ve kimin tarafından kullanıldığının belirlenmemesi, olay anına ve

sonrasına ilişkin (korucuların silahlarının alınması, toplanması hususunda vs.) çelişkili ifadelerin varlığı, keşif yapılmaması ve cep telefonu kullandığını beyan eden korucunun kimlerle olağan dışı görüşmelerde bulunduğu tespit edilmemesi hususlarına ilişkindir.

16. Yeniden yapılan yargılama sürecinde uygulamalı keşif yapıldığı, keşif sırasında bazı korucuların ve sanığın dinlendiği, keşif sonrası bilirkişi raporu hazırlandığı, ihlal kararında belirtilen eksikliklerin giderilmesi için BTK ve TSK birimleri ile yazışma yapılarak cep telefonu görüşme kayıtları ile olayda kullanılan silahlara ilişkin bilginin temin edilmeye çalışıldığı görülmüştür. Bu anlamda adli makamların mevcut durumda elde olmayan nedenlerle telefon kayıtları ve silaha ilişkin bilgi edinemediği anlaşılmakta ise de ihlal kararı uyarınca anılan hususlarda (keşif ve ilgili birimlerden bilgi edinilmesi) gereken adımları attığı, araştırma yaptığı değerlendirilmiştir.

17. Bununla birlikte ihlal kararında adı geçen ve (olay sonrası silahlara, kovanlara ve koruculara ilişkin işlem sürecinde çelişen beyanları bulunması nedeniyle) olayın aydınlatılmasında beyanlarının önemli olduğu vurgulanan asker kişiler O.P., F.G. ve H.E.K.nın ihlal kararı sonrası ifadelerinin alındığına dair bir kayıt bulunmamaktadır. Ayrıca yine ihlal kararında anılan ve Yargıtay Başsavcılığı mütalaasında beyanlarının alınmasının olaydaki belirsizliklerin giderilmesi adına önem arz ettiği vurgulanan asker kişiler A.G. ve H.İ.M.nin de adresleri tespit edilmesine ve ilgili yargı birimlerine gereken talimat yazılmasına karşın ifadeleri alınmamıştır. İhlal kararının silaha ve silah ürünlerine dair belirlemenin yapılamamasından kaynaklı soruşturmaya dair eksikliğe ilişkin tespit yapıldığı kısımda (*Hacı Ahmet Yaşartürk ve Nurdane Yaşartürk*, § 171) belirsizlikler giderilmeden gerçekleşme biçimi yönünden farklı iddialar bulunan olayı çevreleyen koşulların kuşkuya yer bırakmayacak şekilde aydınlatılamayacağı ifade edilmiştir. Bu bağlamda ihlal kararı üzerine yapılan yargılamada, olaya ilişkin belirsizliklerin giderilmesi için anılan kişilerin ifadelerine başvurulmaması soruşturmanın ciddiyeti ve derinliği üzerinde olumsuz bir izlenim yaratmaktadır. Ayrıca BTK ve TSK birimleri ile yapılan yazışmalardan silaha ve telefon kayıtlarına ilişkin olarak elde olmayan nedenlerle bir bilgi edinilememiş olması karşısında söz konusu kişilerin ifadesinin alınması -mevcutta az veri olması nedeniyle- olayın aydınlatılması için daha büyük bir önem kazanmakta ve ifadelerin alınmaması soruşturmayı etkileyecek ağırlıkta -suçun vasfının ve buna bağlı olarak zamanaşımı sürelerinin değişmesi ihtimali de dikkate alındığında- bir eksiklik yaratmaktadır. Bu bağlamda soruşturma sürecine dair eksiklikleri tespit eden ihlal kararının gereklerinin yukarıda belirtilen nedenle tam olarak yerine getirilmemesi suretiyle değerlendirme yapılarak sonuca ulaşılan yargılama sürecinin yaşam hakkının usul boyutunu ihlal ettiği değerlendirilmiştir.

18. Açıklanan gerekçelerle yaşam hakkının usul boyutunun ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

19. Başvurucular; ihlalin tespiti ile birlikte 2.000.000 TL maddi, 2.000.000 TL manevi tazminata hükmedilmesi talebinde bulunmuştur.

20. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının

gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)* [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

21. Başvuruculara, etkili soruşturma yükümlülüğünün ihlalinin sonuçlarının bütünüyle ortadan kaldırılabilmesi için 225.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir. Ayrıca Anayasa Mahkemesinin maddi tazminata hükmedebilmesi için başvurucuların uğradığını iddia ettiği maddi zarar ile tespit edilen ihlal arasında illiyet bağı bulunmalı ve maddi zarar bilgi/belge ile somutlaştırılmalıdır. Başvurucuların bu hususta herhangi bir belge sunmamış olması nedeniyle maddi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Yaşam hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan yaşam hakkının usul boyutunun İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin yaşam hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Şırnak 1. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2019/295, K.2020/81) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvuruculara, manevi zararları karşılığında net 225.000 TL manevi tazminatın MÜŞTEREKEN ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

E. 487,60 TL harç ve 30.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 30.487,60 TL yargılama giderinin başvuruculara MÜŞTEREKEN ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucuların Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 27/5/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.